

semps que baixant l' escala, murmurá:

—¿No 'n farem massa? ¿No 'n farem massa?

No obstant, tres días després la plassa capitulava incondicionalment. La senyora Maria obtenia carta blanca per par de son marit y l' Elvira la confirmació paternal de sos amors ab lo tinent de caballeria. Quants obstacles presentá 'l bon sentit práctic de 'n Ramon, s' estrellaren davant la tenacitat de la seva esposa, y aquesta ja duenya absoluta, inútil es dir lo camí que emprengué. Los viatges á ciutat anaren succehinse los uns ab los altres, 'l deliri de grandesas arribá á son grau máxim, l' estúpida vanitat aixecá un gran castell... Mes lo venciment de las facturas aná aplasantse y la confiança per par de 'ls acreadors comensá á fomentarse ab asombrosa rapidés.

Ab tot, la senyora Maria no desmayá. Considerantse encara prou parapetada ab tan débil posició, continuá defensantse de 'ls repetits atachs que á la butxaca li dirigia l' astúcia de 'n Tónico, que ell aprofitava per anar explotantla com si fos una mina agotable...

Transcorragueren cinch mesos justos y cabals; temps mes que suficient pera que 'n Tónico, ab sa vivesa desenfrenada, hagues pogut aprofitar totas las ocasions, y pera que 'n Ramon horroritzat de lo que veyá, hagues enmalaltit.

A la fi hi hagué necessitat de fer proposicions ab alguna persona de confiança pera sortir de l' apuro; puig que la enfermetat de 'n Ramon, penosa per cert, reportava grans estipendis, lo luxo había crescut y 'l negoci se eclipsaba... ¡Si hasta semblava que 'ls deudors menors se haguessin juramentat pera fer disminuir son déficit ab la tardansa del pago!

Inútil es dir que 'n Quimet, d' acort ab la seva familia, facilitá un préstam que de moment lográ calmar la gran exitació de la senyora Maria y que després de aquell 'n vingué un altre y 'n Quimet 'l facilitá igualment...

Vuit días mes tart la senyora Maria tenia un somni espantós. A mitja nit, impulsada per sa nerviositat, se aixecá ofuscada, esferehida, los ulls espurnejantli sanch... y un rastre de sanch veyá, y 'l seguía y com si 'l conegués l' olfatejava...

—¡Per favor!—cridá ab veu apagada—¡Que es aquest soroll? ¡Mireu aquell caball, deteniulo, que es desboca! ¡Mireu que arrastra á son caballer! ¡Deu del Cell! ¡Si es 'n Tónico! ¡Auxili!... ¡auxili!... ¡es lo meu jendra! ¡Es lo marit de la meva filla! ¡Ah!...

Aquí 's despartá la senyora Maria sens altre contrarietat; puig fou un verdader mira-

cle Providencial que ab son desespero no 's tirés per l' ull de la escalá.

Reposada ja y convenyuda de sa pesadilla procurá reconcentrar sas ideas de la manera mes favorable que li fou posible á fi de tranquilisarse, pero ab tot no deixá de fixarse ab un detall que li cridá poderosament l' atensió. Feya alguns días que no tenia cap noticia de 'n Tónico, ni directa ni indirectament y aixó li causá, com es de suposar, un sobresalt molestós ¿Que seria de la seva vanitat si per qualsevol inconveniencia deixava de celebrar-se lá bóda? ¿Que dirian las batxilleras vehinas que tan la criticajavan. ¿Y com sortir de la apuro si apareixia algun nou abstacle precursor de nous desenbolsos?

Engolfada ab una llarga serie de consideracions per l' istil, quedá la senyora Maria plantificada á una cadira de la seva habitació, com si la sombra de un fantasma se complagués en ferli veurer visions y plorá; pero ab plor intens, abundant, llastimós, com nascut del cor... Tal volta per primera vegada los ulls de la senyora Maria 's mostraven flexibles y regaven sas propias galtas ab tanta intensitat. Afortunadament las demás habitacions estaban algo separadas y pogué desahogarse més lliurement.

Mes no fou tan llarch lo plor com aparentava son abatiment; sino que deixondantse tot d' un plegat, com moguda per un resort misteriós, s' adressá altiva altre volta y com si desafiés la foscor que la enrotllava exclamá:

—¿Qué significa aixó? ¿Per qué d' aquest cambi en mi? ¿Tan poca cosa ha de ferme mella? ¡Oh, y per un senzill somni! ¡Vaya una criaturada més gran! ¡Quina mamá més espantadissa! ¡Va, va; entornemsen al llit que aixó es la lluna!... Demá 'm trovaré més despejada... Tot s' arreglará...

La quietut més gran torná á regnar al aposento. Tant sols era interrompuda pel monótono trich-trac de un despertador, que ab sa marxa acompassada, ab sa matemática regularitat anava marcant las horas, y las horas anaven succehintse esperant l' alborada del nou jorn... Per fi va divisarse un débi raig de llum que á poch á poch aná enfortintse y la claror del dia 's feu perceptible ja. Los aucells ab sas canturias, comensaren á alegrar l' espay; lo sereno mitj endormiscat, apagá 'l fanal y amagá 'l xuxo; lo sol comensá á ensenyar sa continua mueca, temblorós primer, resolut mes tart, y, com envalentonantse luego perque un petit núvol pretenent interposarse en son camí quedá desfet, bategá ab mes fúria fins á fer sa mirada irresistible; actiu,